

¹Ein Psalm der Kinder Korah, auf der Gittith, vorzusingen. Wie lieblich sind deine Wohnungen, HERR Zebaoth!²Meine Seele verlangt und sehnt sich nach den Vorhöfen des HERRN; mein Leib und Seele freuen sich in dem lebendigen Gott.³Denn der Vogel hat ein Haus gefunden und die Schwalbe ihr Nest, da sie Junge hecken: deine Altäre, HERR Zebaoth, mein König und Gott.⁴Wohl denen, die in deinem Hause wohnen; die loben dich immerdar. (Sela.)⁵Wohl den Menschen, die dich für ihre Stärke halten und von Herzen dir nachwandeln,⁶die durch das Jammertal gehen und machen daselbst Brunnen; und die Lehrer werden mit viel Segen geschmückt.⁷Sie erhalten einen Sieg nach dem andern, daß man sehen muß, der rechte Gott sei zu Zion.⁸HERR, Gott Zebaoth, erhöre mein Gebet; vernimm's, Gott Jakobs! (Sela.)⁹Gott, unser Schild, schaue doch; siehe an das Antlitz deines Gesalbten!¹⁰Denn ein Tag in deinen Vorhöfen ist besser denn sonst tausend; ich will lieber der Tür hüten in meines Gottes Hause denn wohnen in der Gottlosen Hütten.¹¹Denn Gott der HERR ist Sonne und Schild; der HERR gibt Gnade und Ehre: er wird kein Gutes mangeln lassen den Frommen.¹²HERR Zebaoth, wohl dem Menschen, der sich auf dich verläßt!

لِإِمَامِ الْمُحَنَّنِ عَلَى الْجَبَّةِ. لَبَنِي فُورَح.
مَرْمُور.

¹مَا أَخْلَى مَسَاكِنَكَ، يَا رَبَّ الْجُنُودِ. ²تَشْتَاوُ بَلَّ تَشْوُقُ تَفْسِي إِلَى دِيَارِ الرَّبِّ. قَلْبِي وَلَحْمِي يَهْتَفَانِ إِلَى إِلَهِ الْحَيِّ. ³الْغُصْفُورُ أَيْضاً وَجَدَ بَيْتاً، وَالسُّتُوتُ غُشّاً لِنَفْسِهَا حَيْثُ تَصْعُ أَفْرَاحُهَا، مَذَابِحُكَ، يَا رَبَّ الْجُنُودِ، مَلِكِي وَإِلَهِي. ⁴طُوبَى لِلسَّاكِنِينَ فِي بَيْتِكَ، أَبَدًا يُسَبِّحُونَكَ. سِلَاة.

⁵طُوبَى لِلْأَنَاسِ عَزَّهُمْ بِكَ، طُرُقُ بَيْتِكَ فِي قُلُوبِهِمْ. ⁶غَايِرِينَ فِي وَادِي الْبُكَاءِ يُصَيِّرُونَهُ يَنْبُوعاً، أَيْضاً بَرَكَاتٍ يُعْطُونَ مُورَةً. ⁷يَذْهَبُونَ مِنْ قُوَّةٍ إِلَى قُوَّةٍ، يُرَوْنَ قُدَّامَ اللَّهِ فِي صِهْيُونِ.

⁸يَا رَبُّ، إِلَهَ الْجُنُودِ، اسْمَعْ صَلَاتِي وَاصْغِ، يَا إِلَهَ يَغْفُوبِ. سِلَاة. ⁹يَا مَجَنَّنَا، انْظُرْ، يَا إِلَهُ، وَالتَفَتْ إِلَى وَجْهِ مَسِيحِكَ. ¹⁰لَآنَ يَوْمًا وَاجِدًا فِي دِيَارِكَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفٍ. اخْتَرْتُ الْوُقُوفَ عَلَى الْعَتَبَةِ فِي بَيْتِ إِلَهِي عَلَى السَّكَنِ فِي خِيَامِ الْأَشْرَارِ. ¹¹لَآنَ الرَّبُّ اللَّهُ شَمْسٌ وَمَجَنُّ، الرَّبُّ يُعْطِي رَحْمَةً وَمَجْدًا، لَا يَمْنَعُ خَيْرًا عَنِ السَّالِكِينَ بِالْكَمَالِ. ¹²يَا رَبَّ الْجُنُودِ، طُوبَى لِلْإِنْسَانِ الْمُتَّكِلِ عَلَيْكَ.